

farvandet Store Bælt. Jeg vil henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en Afhandling i det sidst udkomne Nummer (Nr. 420) af Bladet „Vort Forsvar“, hvori der netop paa Grundlag af den Dagsorden, der blev vedtaget her i Tinget den 3dje December, drages forskellige Slutninger, som jeg mener, der bør tages Hensyn til. Der udtales bl. a.: „Maar denne Sag har været paa Tale“ (det er Forsvarssagen) „saa har man holdt sig til ganske vævende Udtryk, og navnlig har man aldrig faaet det fastslaaet, om vor Neutralitetspolitik skulde være en ubetinget eller en afventende Neutralitetspolitik. Der er heller ikke, og efter Omstændighederne kunde der heller ikke være, ført nogen alvorlig Forhandling om Forsvarsplanen. At en saadan har været til Stede inden for Regeringen, og at der fra Krigsministerens Side er blevet arbejdet efter en saadan, det er rigtigt, men den har aldrig faaet det Stempel, som den helst skulde have haft derigennem, at den var bleven vedtaget af Rigsdagen paa Folkets Vegne.“ Længere nede staar: „Jeg tror, at det bliver nødvendigt endnu en Gang at tage denne Sag op til en grundig og fornuftig Behandling, og ved denne maa saa hverken Rigsdagen eller Høeren mangle.“ Der er ganske vist ubeløst Søværnet, men det er sikkert en Forglemmelse. Jeg tror, at vi bør tage vor Forsvarsplan op til en alvorlig Drøftelse, før vi ubetinget ville komme til den Erkendelse, at vi staa os ved at være neutrale og godtgøre, at vi ville være neutrale, og ruste os paa en saadan Maade, at fremmede Magter virkelig ville respektere denne Neutralitet. Det nytter os ikke, at vi skrive paa en Lap Papir: vi ville være neutrale! Det respekterer ingen. Vor Nabo mod Syd vil selvfølgelig kunne forlange af os, naar vi sige: vi ville være neutrale, at vi kunne forsvare vor Neutralitet i det Farvand, Store Bælt, hvor enhver krigsførende Stormagt vil have Fordel af at krænke vor Neutralitet, og vi maa kunne forhindre, at f. Eks. Tyskland gaar op og ødelægger Søværterne i Store Bælt for at forhindre en anden Magt fra at gaa ned i Østersøen. Kunne vi ikke det, saa vil selvfølgelig den første Magt, der har Interesse af at sætte sig fast i Store Bælt, benytte sig deraf. Det er af stor Bigtighed, at et Værn har Tillid til sit Værn, og jeg kan derfor ikke billige en stor Del af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds forleden. Han forsøgte at reducere det maritime Værn, vi have, in absurdum, men derved gavne han ikke Marinen. Jeg tror nu heller ikke, det ærede Medlem mente fuldt ud, hvad han sagde i den Retning.

Det ærede Medlem kom ind paa at kritiskere vore Skibe og nævnte, at de forskellige Skibe, vi have, vare for langsomme til at optræde. Jeg skal dertil bemærke, at i vore Farvande, navnlig i vort Gennemsejlingsfarvand Store Bælt, hvor vi først og fremmest ville komme til at optræde, spiller det ikke nogen stor Rolle, naar vi holde os til Defensiven, om Farten er lidt større eller lidt mindre. De fremmede Skibe, der skulle gaa igennem det, ere ikke saa godt kendte der som vi. De ville derfor rimeligvis kun kunne gaa med halv Kraft, hvis de ikke ville risikere at løbe paa Grund, medens vore Skibe derimod kunne anvende fuld Kraft. Hvad den Omstændighed angaar, at adskillige af vore ældre Skibe have Jorladekanoner, skal jeg bemærke, at de i alt Fald ere af en saadan Kaliber, at de med saare ringe Beføstning kunne omdannes til Bagladekanoner, og hvis det ærede Medlem vilde stemme for en Bevilling hertil, ville Skibene altsaa med Bøthed kunne saa mindst den firedobbelte Kampevne af, hvad de nu have. Endelig kan jeg ikke forstaa, hvad det ærede Medlem udtalte, at vi med vor nuværende Flaadestyrke, hvis Værdi det ærede Medlem betegnede som meget ringe, kun formaade at konstatere vor Neutralitet. Jeg troede dog ikke, at der kunde konstateres Neutralitet ved ikke at kunne forsvare Neutraliteten. Jeg ser derfor ingen Sammenhæng i det ærede Medlems Tankegang, naar han, efter at have reduceret vor Flaade til en meget ringe Værdi, erklærer, at vi derigennem kun kunne konstatere vor Neutralitet. Jeg mener, at skulle vi kunne konstatere vor Neutralitet, saa maa vi først og fremmest have et kraftigt Søværn, og at Kjøbenhavns Søbeføstning er anlagt, anser jeg for en Fordel for Flaaden, da denne derved bliver friggjort og kan optræde som Forsvarer i vore Farvande. Det ærede Medlem sagde bl. a., at han tillagde et Skib som „Fyn“ en meget ringe Kampdygtighed. Han vilde endog saa paastaa, at det var af Træ. Det var nu en Fortalelse . . . (Marine ministeren [Ravn]: Nej) Jo, jeg tror dog, det var en Fortalelse, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, thi „Fyn“ er jo et Jærnskib og har oven i Købet Bædderstævn, saa at der ikke er Tvivl om, at dette Skib vil kunne gøre endog saa meget god Nytte i en Bataille, naar det søres paa rette Maade. Jeg mener, vi skulle lægge Bøgt paa, at ikke Marinens Personel taber Tilliden til det Materiel, vi ere i Besiddelse af. Vi kunne opnaa det ved at vedtage det Forslag, der her foreligger, og jeg haaber, at det ærede Medlem, som jeg er overbevist om, har en lige saa